

*Til § 30**Til stk. 1*

En væsentlig del af administrationen af veterinærlovgivningen varetages i dag af Veterinærdirektoratet og af de veterinære institutter. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om adgangen til at klage over disse institutioners afgørelser, og om begrænsning af klageadgangen.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for efter forhandling med vedkommende minister at henlægge opgaver til andre ministeriers institutioner.

Til stk. 3

En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme forudsætter erhvervets aktive medvirken. Således foregår en væsentlig del af mastitisbekæmpelsen på laboratorier oprettet af Danske Mejeriers Fællesorganisation. Også de sundhedstjenester, der er etableret inden for kvæg- og svinesektoren, gennemføres i stor udstrækning i erhvervs- og organisationsregi. I overensstemmelse med regeringens moderniseringsplaner er det hensigten at videreføre og udbygge sådanne ordninger, hvilket bestemmelsen åbner mulighed for.

Til § 31

Tilvarende bestemmelser findes i en lang række andre love, i henhold til hvilke offentlige myndigheder har en kontrolfunktion.

Som eksempel kan nævnes bestemmelser i lov om mælk og konsummælkprodukter, lov om margarine og lov om levnedsmidler. I lov om vaccination mod mund- og klovesyge og lov om vaccination mod ondartede smitsomme pelsdyrsygdomme findes særlige bestemmelser om gennemførelse af foranstaltningerne på bedrifterne.

Varetagelsen af administrationen i medfør af lovforslaget forudsætter undertiden adgang til bedrifterne. Da bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme også sker i den enkelte ejers interesse, er der normalt ingen problemer forbundet hermed.

Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være behov for at skaffe sig adgang til privat ejendom imod ejerens ønske, f.eks. i forbindelse med bekæmpelse af sygdomsudbrud, der truer ikke blot ejerens husdyrbesætning, men også andre husdyrbesætninger i området. I sådanne tilfælde vil tilsynet praktisk taget altid blive udført af kredsdyrlægen. Såfremt ejeren ønsker det, og øjemedet ikke forspildes, vil der i almindelighed blive givet ejerens egen dyrlæge lejlighed til at være til stede.

Til § 32

Svarer til princippet i gældende lovgivning, jf. f.eks. § 19 i 1920-loven og § 1, stk. 3, i lov om foranstaltninger til udryddelse af oksebremselarven.

Til § 33

Bestemmelsen svarer til de bestemmelser, der er eller har været gældende i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme som f.eks. leukose og tuberkulose eller i forbindelse med godkendelse af rugerier samt med lovgivningen om burhøns og hjortehold. Den sigter mod at sikre, at Landbrugsministeriet kan skaffe sig sådanne oplysninger om besætningens art, antal og placering, som er nødvendig for at administrere de pågældende lovområder.

Til § 34

Som led i den fælles landbrugspolitik i EF, herunder fjernelsen af handelshindringer, gennemføres der løbende en harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler, som er nødvendige for at gennemføre de af EF vedtagne beslutninger, direktiver og forordninger.

*Til kapitel 12**Til § 35**Til stk. 1*

Sanktionerne ved overtrædelse af gældende lovgivnings bestemmelser består overvejende i bødestraf, jf. § 18 i 1920-loven. Der er dog også i enkelte særregler, f.eks. i lov om anvendelse af selvdøde dyr m.m., bestemmelser om hæftestraf. Under hensyn til hidtidig praksis skønnes det tilstrækkeligt, at der er mulighed for at pålægge bødestraf.

Til stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til at fastsætte strafbestemmelser i bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven.

Til § 36

I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 996/1984 om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret foreslås det, at kommuner og kommunale fællesskaber skal kunne pålægges bødeansvar. Det er en forudsætning, at den strafbare handling er begået af kommunen eller det kommunale fællesskab som driftsherre, arbejdsgiver eller lignende.